

7

Κατάβαση του

Αγραφιώτη

με τη σχολή
προχωρημένων &
προχωρημένων 1

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Φίλες και φίλοι καγιάκερς, ελπίζω στις αρχές Ιουλίου, που θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές να έχουμε κυβέρνηση στη χώρα μας και να έχετε ήδη προγραμματίσει ή να πραγματοποιείτε τις καλοκαιρινές σας διακοπές με καγιάκ ή χωρίς.

Οι μήνες που πέρασαν μας έδωσαν αρκετό νερό στα ποτάμια και έτσι δεν θα πρέπει να έχουμε κανένα παράπνο.

Σας αφήνω να διαβάσετε την κατάβασή μας στον Αγραφιώτη, ένα από τα ωραιότερα ποτάμια της Ελλάδας, σε μια από τις πιο παρθένες περιοχές της χώρας μας την περιοχή των Αγράφων.

Καλή μελέτη λοιπόν και καλές διακοπές ή καγιακοδιακοπές!!!

Να είστε πάντα καλά!!!

Γιάννης Χολέβας

Κείμενο:

Γ. ΧΟΛΕΒΑΣ*

Φωτο:

ΣΙΜ. ΚΟΤΣΙΝΗΣ

Νωρίς το Σάββατο πρωί, ξεκινήσαμε από τον ξενώνα Μάκκα για την έξοδο του Αγραφιώτη, όπου αφήσαμε τα αυτοκίνητά μας και μετεπιβαστήκαμε στο λεωφορείο της Trekking Hellas, που ακολουθούσε το Kan-goo της σχολής και το Vitara του Σπύρου. Μετά από διαδρομή 45 λεπτών από την έξοδο του ποταμού σταματήσαμε να δούμε το κλασικό rock garden αλλά συγχρόνως να αποφασίσουμε και για τη διαδρομή που θα ακολουθήσουμε μέσα από το νερό για την πραγματοποίησή του. **Απόψεις ακούστηκαν πολλές και μέσα από τη διαφορετικότητά τους, με την καθοδήγηση των εκπαιδευτών αποφασίστηκε η ακολουθητέα διαδρομή.**

Σε δέκα λεπτά φτάσαμε στην είσοδο του ποταμού, και μετά από τη γνωστή δια-

2

δικασία εκφόρτωσης σκαφών - διανομής ομαδικού εξοπλισμού - ενημέρωσης για τη διαδρομή - αλλά και το σχετικό ζέσταμα, βρεθήκαμε περί την 10:30 να ξεκινάμε την κατάβαση. Μικρή διαδρομή δυσκολίας II WW, και ένας ένας βρέθηκε να περνάει το κλασικό rock garden, περνώντας μπροστά από μένα τον Ηλία ή το Γιώργο (που ήμασταν διασκορπισμένοι σε περίπου ισότιμα τμήματα του 80 περίπου μέτρων rock garden. Φυσικά για ό,τι θα χρειαζόταν στο τέλος του περάσματος την ασφάλεια είχαν αναλάβει ο Μάρκος, ο Στέλιος και ο Σπύρος Τρωιάννος (Προχωρημένων 1). Πραγματικά μεγάλη εμπειρία για όλους τους συμμετέχοντες η υλοποίηση του περάσματος (και ακόμη περισσότερο για τους προχωρημένους - όπου μόνο η **Ίλλια Αντωνάκη κατάφερε από την ομάδα τους να το περάσει χωρίς να ανατραπεί και ΜΠΡΑΒΟ της!!!**).

Περνώντας το ρέμα του Αγραφιά αριστερά, και ενώ κινούμαστε σε ρηχό τμήμα του ποταμού με μικρές σκάλες, που απαιτείς στηρίξεις για να κρατηθείς στην πορεία σου, σε μια στήριξή του ο Ηλίας βγάζει τον ώμο του. Πραγματικά χωρίς να καταλάβει κανείς άμεσα το συμβάν, ο Ηλίας έχει ήδη καταφέρει να βγει από το σκάφος μόνος του, στην όχθη και μας ενημέρωσε για το συμβάν. Ο Μάρκος τον πλησιάζει πρώτος και μετά εγώ, και το μεταφέρουμε στην όχθη προς το δρόμο. Τυχεροί μέσα στην ατυχία του Ηλία, γιατί είμαστε δίπλα στο δρόμο, ειδοποιούμε τηλεφωνικά το Στέφανο ένα από τους οδηγούς αυτοκινήτων να φέρει το αμάξι του Σίμου και με συνοδό τη Χριστίνα θα κατευθύνονταν προς το Νοσοκομείο Καρπενησίου. Μετά από κάποια υγρά που δώσαμε στον Ηλία, του

3

4

- 1. Η ομάδα μέσα στο φαράγγι.
- 2. Ασφάλεια στημένη στο τέλος του rock garden
- 3. Επιθεώρηση του rock garden πριν την κατάβαση
- 4. Η Ίλλια Αντωνάκη στο πέρασμα της εισόδου του φαραγγιού

δέσαμε με επίδεσμο το χέρι και τον τυλίξαμε με την αλουμινοκουβέρτα του Βασίλη Σκιαδιώτη, και αφού του δώσαμε και ένα παυσίπονο, ετοιμαστήκαμε να συνεχίσουμε την κατάβαση, αφού όλα τα σχετικά με τον τραυματισμό του Ηλία είχαν δρομολογηθεί. Όμως ξεκινήσαμε απόλυτα ήσυχoi την κατάβαση γιατί μέχρι να μπούμε στα σκάφη μας είχε έρθει και ο οδηγός με το αυτοκίνητο του Σίμου.

Φυσικά την ώρα που περιποιούμασταν τον Ηλία, ο Γιώργος είχε αναλάβει τη συγκέντρωση κάποιων σκαφών που είχαν βρεθεί στην απέναντι όχθη λόγω κάποιων ανατροπών που είχαν συμβεί στο ίδιο πέρασμα με το ατύχημα του Ηλία (Φανταστείτε ότι με τον Ηλία και το Στέλιο είχαμε κάνει την ίδια διαδρομή και την προηγούμενη ημέρα χωρίς κανένα απρόβλεπτο).

Περί την 13:30 ξεκινήσαμε την κατάβαση μέσα από μικρές σκάλες σε μήκος αλλά με αρκετή κλίση δυσκολίας II - III (-) WW ανεβάζοντας γρήγορα το δείκτη της αδρεναλίνης σε όλους τους συμμετέχοντες. Περί τα 45 λεπτά υδάτινης διαδρομής και βρισκόμαστε σε τυφλή αριστερή στροφή, όπου και σταματάμε να επιθεωρήσουμε το πέρασμα. Ωραίο πέρασμα με αρκετή κλίση αλλά στη σκάλα της εισόδου υπήρχε κάθετα ένας κορμός ο οποίος δεν σου έδινε το περιθώριο για ασφαλή είσοδο στο πέρασμα. Αφού χωριστήκαμε σε ομάδες και το είδαμε όλοι, αμέσως μεταφέραμε τα σκάφη στο τέλος του περάσματος και συνεχίσαμε την κατάβαση μέχρι που σταματήσαμε αριστερά στην είσοδο του φαραγγιού του Αγραφιώτη, όπου υπάρχει ένα πέρασμα με κλειστή δεξιά στροφή (press water) και φυσικά με κατάληξη σε ένα καλό σιφόνι σε περίπτωση μη επιτυχούς εκτέλεσης του περάσματος. Μετά την επίδειξη της διαδρομής από τους εκπαιδευτές και συνοδούς, με μεγάλη επιτυχία το πέρασμα εκτελέστηκε και από τους συμμετέχοντες, οι οποίοι σαν επιβράβευση της προσπάθειάς τους εισέπραξαν την παρουσία τους πια στο μικρό "Πάντα Βρέχει" (ονομασία του φαραγγιού του Αγραφιώτη - συσχετισμένη με το "Πάντα Βρέχει" του Κρικελοπόταμου.

Πραγματικά τα περίπου δυο χιλιόμετρα του στενού φαραγγιού, φώτισαν τα πρόσωπα όλων των συμμετεχόντων που σε συνδυασμό με τις μικρές σκάλες και στροφές, δημιουργούσαν ένα μαγευτικό τοπίο. Περί τα δυο χιλιόμετρα μετά, το στενό φαράγγι άρχισε να ανοίγει συνεχίζοντας να ελίσσεται στρίβοντας δεξιά και αριστερά και κρατώντας έντονο το τεχνικό ενδιαφέρον (press water και σκάλες). Περί την 17:00 φάνηκε η γέφυρα του Καρβασαρά, άρα και το τέλος της σημερινής υδάτινης διαδρομής μας. Οι γνωστές διαδικασίες ξεκίνησαν: παράδοση ομαδικού εξοπλισμού - φόρτωση σκαφών σε αυτοκίνητα και τρέιλερ - αλλαγή ενδυμασίας και εκκίνηση για τον Ξενώνα Μάκκα. Στη διαδρομή μιλάμε με τον Ηλία, ο οποίος μας ενημέρωσε ότι κατευθυνόταν με τον αδελφό του για την Αθήνα, αφού πρώτα είχαν αποκαταστήσει την εξάρθρωση του ώμου του στο νοσοκομείο του Καρπενησίου.

Γεμάτοι αδρεναλίνη, εικόνες και συναισθήματα μετά από μια ποταμίσια ημέρα, φτάσαμε στον Ξενώνα για ένα καλό δείπνο και χωρίς για ύπνο γιατί την επομένη είχαμε ραντεβού με τον Τρικεριώτη, ο οποίος είχε πολύ καλή στάθμη νερού.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΤΑΜΟΥ:

- Ποταμός: Αγραφιώτης
- Είσοδος: Γέφυρα Επιφανίων
- Έξοδος: Γέφυρα Καρβασαρά
- Διαδρομή: Περίπου επτά χιλιόμετρα
- Στάθμη: Χαμηλή
- Δυσκολία: II - III(+) WW
- Διαδρομή εκτός ποταμού: Μαγευτική
- Διαδρομή εντός ποταμού: Μαγευτικότερη από ό,τι φαίνεται από το δρόμο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω από βάθους καρδιάς:

- Την Ντόρα Κοτσαύτη, το Στέλιο Βουνιώζο, την Ίλλια Αντωνάκη, το Σίμο Κοτσιήνη και τη Μαρίνα Ανυφαντή για την προετοιμασία αλλά και τη βοήθειά τους στην αποκατάσταση του εξοπλισμού της εκδρομής.
- Τον Ηλία Μακρή, το Μάρκο Ζάγκα, το Γιώργο Μαργαρίτη, το Στέλιο Βουνιώζο, τη Χριστίνα Δημητριάδη και το Σίμο Κοτσιήνη για τη βοήθειά τους στην υλοποίηση της εκδρομής.
- Το Σίμο Κοτσιήνη για τη φωτογραφική κάλυψη της δραστηριότητας.
- Αλλά και το Δημήτρη Σταλικά φίλο μου και ιδιοκτήτη της Trekking Hellas Ευρυτανίας, για τις χρήσιμες πληροφορίες του και τη βοήθειά του στην υλοποίηση της εκδρομής.

** Ο Γιάννης Χολέβας είναι πτυχιούχος Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Αθηνών, εκπαιδευτής σχολών διάσωσης Rescue 3 International, προπονητής καγιακ σλάλομ της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.), της Βρετανικής Ομοσπονδίας (B.C.U.), προπονητής καγιακ της Βρετανικής Ομοσπονδίας (B.C.U.), και εκπαιδευτής οδηγών ράφτινγκ της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ράφτινγκ (I.R.F.) και της Βρετανικής Ομοσπονδίας (B.C.U.).
e-mail: rescue3@rescue3.gr
και info@kayakmetavasi.gr*

5. Η Λυδία Κατσαρού στο τέλος του rock garden.
6. Ο Ζαχαρίας Δανιηλάκης στο πέρασμα της εισόδου του φαραγγιού.
7. Το μικρό Πάντα Βρέχει.
8. Ο Γαβριήλ Αλμυρούδης στην είσοδο του φαραγγιού.
9. Επιθεώρηση του περάσματος στην κλειστή αριστερή στροφή.
10. Φορτώνοντας σκάφη στο τέλος της κατάβασης.